Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 32 (592) * sîmbătă 20 aprilie 1957 * 4 pag. 15 bani

A 87-a aniversare de la nașterea lui

V. I. LENIN

E Lenin acesta

Se-anină-n amurg osteneala de gene
Și somnul îți-ntinde năvoade viclene...
Cînd buchiile fug răzlețite din carte
Te duce-amintirea prin vreme, departe,
La Omul cu fruntea de bronz, uriașă,
Ce somnul și tihna îi fură vrăjmașe.

Cînd pîinea sau mărul cu dulce ispită,
Un cîntec, condeiul sau creanga-nflorită
Ceva îți spune că a tale doar sînt
Tu adu-ți aminte c-a fost pe pămînt
Un Om ce mulțimii din jur dăruise
Puterea-i și viața și-naltele-i vise.

Cînd spinul tăcerii în inimă-nțeapă
Urzind picături de jăratec sub pleoapă
Și nu vor cuvintele să se dezlege
Tu adu-ți aminte de-un Om ca o stîncă!
Minciunii-i purtase o ură adîncă
Și-adînc adevăru-l iubi ca pe-o lege.

E Lenin acesta... Cu fruntea de slavă
Cu grai de părinte, cu ochii de lavă
Zîmbindu-ți prin vremea ce-și ninse nămeții
Ți-arată, mănoase, cărările vieții.

VASILE MANUCEANU

ACȚIUNI PIONIEREȘTI

O seară literară

In clasă, după terminarea orelor de curs, am rămas doar noi, pionierii grupei a II-a. Au fost cîteva minute de tăcere, parcă nimeni nu îndrăznea să înceapă. Apoi, așa deodată, se auzi:

....„Un om in haine șterse, un om cu fața taină,
Prin noaptea părăsită de stele și de pași,
Ce inimă uriașă se aude de sub haină
Ca steagul strîns în pumnul tăcutului oraș".

Era Victor Bunea Cu aceste versuri din „Lenin în drum spre Smolnîi" de Nina Casian a început serata literară cu prilejul aniversării a 87 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin. Apoi s-a citit din amintirile lui Maxim Gorki, s-au recitat „Vladimir Ilici Lenin" de Maiakovski, „Glasul lui Lenin" de Eugen Jebeleanu, „Cosașul Constantin Petrovici Ivanov" de Nina Casian

Afară se înserase de-a binelea Nimeni însă nu pleca. Era o atmosferă plăcută, caldă

Vasile ROȘCA
cl. a V-a
Școala de 7 ani nr. 16 București

Dragă redacție

Cred că primești multe scrisori în care ți se împărtășește bucuria de a fi pionier. Dar află că e o bucurie și mai mare ca toată clasa, ca toți colegii tăi să fie pionieri. Așa e la noi. Sîntem 22 elevi. 22 pionieri. Dar să nu crezi că a fost chiar ușor de tot. Erau două colege, Csiki Letiția și Pușcaș Amelia care erau mai „năzdrăvane" și nu prea învățau. Hotărîrea luată a fost: să le ajutăm să se îndrepte; să merite și ele cinstea de a fi pioniere Și munca a început. Zi de zi Filimon Vasile și Maladin Marta le arătau unde n-au înțeles, le ajutau să-și facă lecțiile Odată cu primele note bune au devenit mai disciplinate Succesele au început să vină unele după altele Rezultatul ? Rezultatul a fost că acum, cu prilejul aniversării nașterii lui Lenin au primit și ele cravata roșie. Care ce bucurie mai mare poate să fie ?

Viorica TODERAȘ
cl. a IV-a A
comuna Petelea, raionul Reghin

O ADUNARE ÎNCHINATĂ LUI LENIN

Pentru adunarea închinată lui Lenin, Eugenia, președinta unității de la Școala nr. 132 din București, desenase un portret al lui Lenin, copil

Dar nu numai Eugenia se pregătea pentru această adunare, ci întreaga clasă a VII a. De fapt, ea fusese plănuită de mult, însă anumite cauze țineau deocamdată adunarea în loc. Se aștepta un răspuns important la o scrisoare tot atît de importantă, trimisă cu cîteva săptămîni mai înainte. Scrisoarea era adresată unei școli din îndepărtatul Uliansk.

„Dragi prieteni — glăsuia scrisoarea Am aflat că voi învățați în școala în care a învățat și Lenin și ne ar interesa cît mai multe amănunte din viața de școlar a lui Lenin. Vrem să ținem o adunare cu această temă. Așteptăm urgent, urgent, răspuns..."

★

Pentru adunare se mai pregăteau și doi țînci din clasa a IV a. Țîncii se numeau Boteru Tatiana și Vișan Adrian Cei dintr-a VII-a le mai spuneau „copiii detașamentului". Care era rostul lor în această adunare vom vedea mai la urmă. E destul doar să spunem că adunarea avea să fie pentru ei ceva deosebit de important. De aceea așteptau sosirea răspunsului din Uliansk cu multă nerăbdare.

Răspunsul, firește, a sosit...

... Și o dată cu el și mult așteptata adunare.

★

Tabloul Eugeniei stătea la locul de cinste în expoziția organizată cu prilejul adunării. Nu

pentru că Eugenia era președintă, ci pentru că tabloul era într adevăr frumos Concursul de desene care ținea de cîteva săptămîni dăduse roade bune. „Lenin în surghiun" Lenin vorbind muncitorilor" Lenin student" „Lenin între copii"... O întreagă suită de fapte și întîmplări din viața lui Volodia Ulianov împodobea pereții expoziției.

Dar Eugenia nu avea timp să observe toate acestea Nici măcar faptul că desenul ei e admirat Ea alerga de colo pînă colo:

— Gata fetelor? Începem?

★

„Începem prieteni! — glăsuia răspunsul pionierilor din Uliansk. Urmați-ne! Să urcăm această scară largă și să ne oprim cîteva clipe în fața acestui portret. Se aseamănă cu cele făcute de voi, numai că e montat într-o ramă aurită, pe catifea verde. Sub tablou se află și o inscripție: „In anul 1887 a terminat liceul, obținînd Medalia de Aur, Ulianov Vladimir". Lenin a fost un elev strălucit. Punea mare preț pe învățătură Și mai tîrziu după ce a dus proletariatul rus la victorie Lenin nu contenea să îndemne pe toți, de la mic la mare: „Invățați! Invățați! Invățați!"

Să mergem mai departe Iată, să deschidem ușa unei clase. Există o placă comemorativă care te înștiințează că în anul școlar 1881 1882 Lenin a fost elev aci De altfel în fiecare clasă în care Volodia Ulianov a învățat se găsește ceva asemănă-

tor. Nu e nevoie de vorbe mari. E suficient să privești această placă și ți-e rușine cînd nu știi lecția.

Avem și o clasă muzeu unde nu se țin lecții. Vedeți? Băncile, catedra, tabla toate sînt ca pe vremea cînd a învățat Lenin Materialul e reconstituit bucată cu bucată

Lenin trăiește în școala noastră, în fiecare colțișor Ne e drag tuturor, de parcă ar fi printre noi... Și nu e mîndrie mai mare ca aceea de a fi elev în școala în care a învățat Lenin.

Semnat: **Kuciuk, Gatenka, Nosova, Ivanov.** Colectivul de conducere al unității".

Ințelegeți? S-a citit răspunsul pionierilor din Uliansk care au descris școala lor unde a învățat Lenin. Și aceasta i-a ajutat pe prietenii noștri ca adunarea să fie interesantă.

★

In continuare, lucrurile s-au petrecut în muzeul Lenin Stalin. Tatiana și Adrian priveau acum țintă bustul mare și alb al lui Lenin bustul în fața căruia aveau să devină pionieri. De aceea au așteptat cu atîta nerăbdare răspunsul din Uliansk și întreaga adunare Albeața gipsului ștergea impresia vie de neuitat a ochilor lui Volodia, așa cum îl știau ei din toate pozele. Ulianov părea că privește sever peste capul lor.

— Detașament, pentru aducerea drapelului, drepți! — se auzi vocea președintei... Apoi începu adunarea de primire în rîndul pionierilor, a școlarilor.

★

Adrian și Tatiana se întoarseră de la muzeul Lenin Stalin în mijlocul prietenilor lor mai mari. Ca și ei, purtau acum la gît cravata roșie Fără îndoială, în clasa a IV-a vor mai deveni și alții pionieri, vor mai fi adu-

nări. Dar amintirea acesteia nu se va șterge niciodată din sufletul lor.

E. CHIRAN
A. WEISS

INFORMAȚII — ȘTIRI — REPORTAJE — NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

TĂRIA ȚĂRILOR SOCIALISTE

Zilele trecute, oamenii muncii din patria noastră au întîmpinat cu căldură o seamă de oaspeți dragi, reprezentanți ai marelui popor sovietic, în frunte cu A.A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și Mareșalul Uniunii Sovietice G. K. Jukov, ministru al Apărării al U.R.S.S. Prezența în țara noastră a conducătorilor sovietici s-a legat de un eveniment deosebit de important pentru amîndouă statele, cît și pentru întregul lagăr socialist: încheierea unui acord care reglementează problemele legate de staționarea temporară a trupelor sovietice pe teritoriul țării noastre.

Ne amintim cu toții că, în decembrie anul trecut, a fost semnată o declarație comună romîno-sovietică privind dezvoltarea relațiilor economice și politice dintre cele două țări. Acordul semnat acum la București continuă și adîncește linia prieteniei și colaborării dintre țara noastră și Uniunea Sovietică. El corespunde pe deplin năzuințelor celor două popoare, intereselor întregului lagăr socialist de a menține pacea în lume. Sînt bine cunoscute strădaniile Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste de a înlătura primejdia unui nou război. In repetate rînduri, lagărul democrației și păcii, în frunte cu U.R.S.S., a întreprins acțiuni energice pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru interzicerea bombelor atomice și cu hidrogen, pentru desființarea grupărilor militare ale statelor. Din păcate însă, statele imperialiste și în deosebi S.U.A. nu au răspuns acestor acțiuni. Dimpotrivă, au sporit înarmările, au continuat politica lor agresivă de ațîțare și de învrăjbire a popoarelor. Imperialiștii mențin baze militare și trupe în vecinătatea țărilor socialiste și înarmează de zor pe foștii soldați fasciști din Germania Occidentală. Dar țările socialismului nu sînt, așa cum le-ar dori guvernanții din occident, dezbinate, slabe și nepregătite în fața unei eventuale agresiuni. Țările socialiste sînt strîns legate între ele prin țeluri comune. Muncind cu avînt pentru înflorirea economică, ele își întăresc totodată, fiecare în parte cît și laolaltă, capacitatea de apărare.

Staționarea temporară a trupelor sovietice pe teritoriul Republicii Populare Romîne, cît și în R.D. Germană, R.P. Ungară și R.P. Polonă, este o măsură necesară, menită să asigure apărarea comună a acestor țări împotriva oricărei agresiuni. Ea este în conformitate cu prevederile tratatului semnat la Varșovia între țările socialismului.

Acordul care reglementează staționarea trupelor sovietice pe teritoriul țării noastre e întemeiat pe respectul reciproc al independenței, suveranității și integrității teritoriale, pe egalitate în drepturi și neamestecul în treburile interne. Poporul nostru nutrește adîncă dragoste pentru ostașii sovietici, care și-au vărsat sîngele pentru a ne elibera de sub jugul fascist. Incheierea acestui acord este o chezășie sigură a tăriei patriei noastre, a tăriei întregului lagăr socialist în fața uneltirilor imperialiste.

Sălbăticiile făptuite de trupele colonialiste britanice în insula Cipru, stîrnesc revolta tuturor oamenilor cinstiți din lume. După cum se vede în fotografia de mai sus, nici chiar copiii ciprioți nu sînt scutiți de teroare, arestări și schingiuiri.

IN CINSTEA LUI 1 MAI

Ziua de 1 Mai este întîmpinată cu importante succese în muncă, de muncitorii din fabricile, uzinele și de pe ogoarele patriei noastre.

● Oțelarii reșițeni, care s-au angajat să dea pînă la 1 Mai 8000 tone oțel de bună calitate peste plan, și-au îndeplinit cu 14 zile înainte de termen angajamentul. Bucuria victoriei este sporită de faptul că, în această perioadă, s-a obținut cea mai ridicată producție de oțel din istoria Reșiței.

● Cu multă rîvnă muncesc și minerii din Valea Jiului. Conștienți că ei asigură „pîinea industriei", minerii și-au îndeplinit și depășit sarcinile de plan. De la 1 ianuarie ei au extras 20.000 tone cărbune peste plan.

● Colectivul de muncă de la uzinele „Gheorghi Dimitrov" a chemat la întrecere toate întreprinderile metalurgice din orașul și regiunea Timișoara. Muncitorii acestor uzine s-au angajat să dea peste plan un număr de vagoane și piese de schimb pentru vagoane. Ei vor lupta pentru depășirea indicelui planificat la creșterea productivității muncii cu 3 la sută și vor realiza economii în valoare de 1.160.000 lei.

● Paralel cu lucrările la cîmp, la S.M.T. Vrăniuț, regiunea Timișoara, se lucrează intens la reparatul semănătorilor și batozelor. Pe lîngă aceasta, un tractor care fusese trecut la „fier vechi" a fost reparat și pus în funcțiune.

● Colectiviștii din comuna Topraisar, regiunea Constanța, luptă pentru sporirea sectorului zootehnic. Ei au hotărît să-și extindă ferma și să mărească pînă la 1000 de capete numărul oilor. Pentru adăpostirea animalelor, vor fi construite 3 saivane tip „stufarc".

● Pînă la 10 aprilie, în întreaga țară au fost însămînțate 2.600.000 hectare cu semănături de primăvară. De asemenea au fost însămînțate cu porumb 1.000.000 hectare.

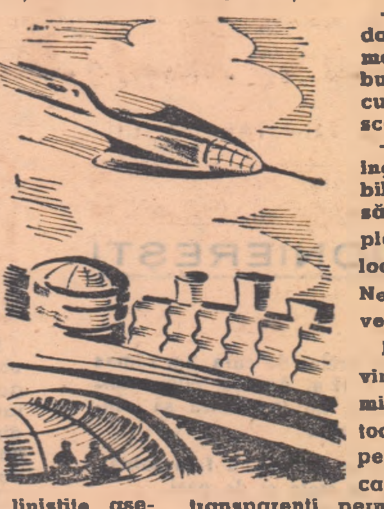
DIN TEHNICA VIITORULUI

Știință

O CASĂ STRAVEZIE

De cîteva clipe am decolat cu un avion de tip „Gînd-01" și ne îndreptăm cu mare viteză către Bucureștiul secolului XXI. Privim din avion prin fereastra viitorului.

Iată-l pe 1960!... Pe 1970!... 1985!... 1990!... 2000!... 2003 și, în sfîrșit, iată-l și pe 2057! Așa dar, sîntem în 2057 și zborul nostru se desfășoară în condiții normale deasupra orașului București. Să căutăm să aterizăm pe aerodromul central? Nu! Vom ateriza la întîmplare, pe o stradă oarecare, iar de acolo... ne vom descurca noi.

Zis și făcut.

Strada pe care am aterizat este o stradă liniștită, iar casele... dar ce fel de case să fie acestea? La nici una nu distingem uși, ferestre... Iar pereții (majoritatea caselor sînt în formă de spirală) au aspectul valurilor unei mări liniștite, așezate însă vertical.

Ne apropiem de o asemenea casă. Pe acoperiș observăm ceva asemănător unui horn. Ce să fie? Horn în anul 2057?

Să încercăm să intrăm și poate că ne vom lămuri. Tot ocolind casa, în speranța găsirii unei uși, la un moment dat se aude o voce de femeie:

— Pe cine căutați?

Ne întoarcem surprinși. Intr-adevăr, dintr-o ușă larg deschisă o femeie ne privea cu mirare. Ii spunem cine sîntem și invitația de a intra în casă nu întîrzie.

Pătrundem într-un hol spațios — ai cărui pereți sînt făcuți din plăci străvezii, care împrăștie o lumină plăcută — iar aci, într-o cameră aproape goală.

— V-ați mutat de curînd aci? întrebăm noi, mirați.

— O, nu, răspunde gazda. Vă referiți desigur la mobilă, și apăsînd pe un buton privim cu uimire cum din pereți apar 3 scaune și o măsuță.

— Soțul meu, care este inginer, s-a gîndit ca mobila din această cameră să fie făcută din material plastic și să ocupe puțin loc. Apoi adăugă zîmbind: Ne place să dansăm și avem nevoie de spațiu.

Luăm loc și ne rotim privirile prin cameră. O lumină plăcută și odihnitoare, radiată de tavan și pereți, scaldă în întregime camera. Pereții, foarte transparenți, permit să se observe tot ce se petrece afară. Privind de afară însă, după cum ne-am convins, nu se vede nimic în cameră. In timp ce gazda apasă pe o serie de butoane dispuse pe perete, noi întrebăm ce rost are instalația de pe casă.

— A, întrebați de colectorul solar? E simplu. Fiecare casă este înzestrată cu un astfel de colector, care transformă energia solară în energie electrică și ne ajută să avem în casă căldura dorită. Noi folosim astăzi din plin energia solară... Nu ne costă decît instalația colectoare. Soarele este destul de darnic! Și nu numai vara. Iarna, noi folosim energia solară păstrată în acumulatorul colectorului încă din timpul verii și în general în oricare zi cu soare...

— Țrrr, țrrr, țrrr! — se aude o sonerie.

— Imi dați voie! — se scuză femeia. A sosit liftul alimentar...

In peretele din față se deschide o portiță și în liftul micuț, care tocmai a coborît, aburește în cești cafeaua neagră.

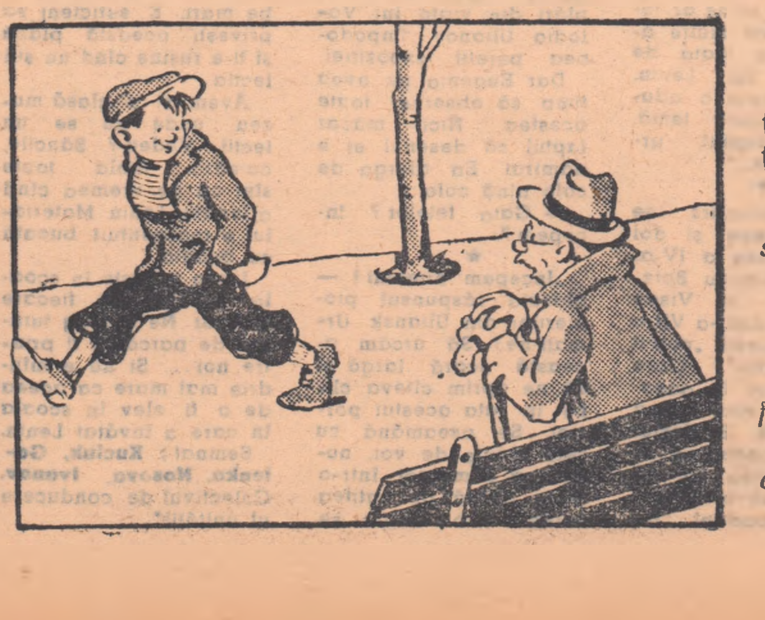
— Dar cine a preparat-o! îndrăznim noi să întrebăm.

— Mașina universală de gătit. Ea face toată treaba gospodăriei, afară de un singur lucru: cumpărăturile! E de ajuns să introduci, de exemplu, carnea și să manevrezi o serie de butoane, și gata: poți scoate friptura sau pîrjoalele, mă rog, după dorință. Dar ce nu face această mașină: salate, prăjituri, de toate!... Incălzitorul e tot curentul electric, furnizat de soare...

Punînd tot soiul de întrebări, nici n-am observat că gazda noastră se grăbește. Am aflat atunci că este profesoară și că are ore. Am folosit și noi prilejul și am plecat împreună cu dînsa spre școala viitorului...

Petre MIHAI și Martin ILOVICI

★

Unui pionier care țipă la cor cît îl ține gura.

— Incotro Vasile?

— La cor.

— Și ce cînți?

— Eu? Nu cînt!

— Atunci ce faci?

— Ii împiedic pe ceilalți să cînte.

★

DIN EXPERIENȚA PIONIERILOR SOVIETICI

Ce-i șoptea nemuritorul Koșcei lui Colea

Pînă la întîmplarea pe care o voi povesti acum, viața lui Colea Alferov decurgea destul de monotonă. La toate acțiunile la care participau colegii săi, Colea era absent, chiar dacă multe erau interesante, atractive...

Nimeni și nimic nu-l interesa, nu-l emoționa pe Colea. Nu se sinchisea nici măcar atunci cînd, în adunarea detașamentului, copiii îi spuneau: „Ce-i cu tine? De mult timp te tîrîi ca melcul în coada clasei și nu vrei să-nțelegi de loc că notele tale fac de rușine întreaga clasă..."

Dar deodată s-a petrecut o „minune": 2-urile lui Colea au dispărut! Și aceasta, imediat după întîmplarea despre care o să fie vorba acum.

★

Pentru serbarea de Anul Nou, detașamentul i-a încredințat lui Colea sarcina de a interpreta rolul lui Koșcei-nemuritorul din piesa „Calendarul fermecat". Lui Colea i-a plăcut rolul și l-a jucat cu multă măiestrie! Parcă era un adevărat Koșcei: uscățiv, cu o barbă lungă și tare fioros! Aplecat de spate, bătrînul Koșcei țopăia pe scenă cîntînd: „Eu sînt pe lume cel mai slab, cel mai slab. Și Koșcei-nemuritorul e-al meu nume!..

La sfîrșit, Colea fu aplaudat și ovaționat îndelung.

După vacanță, pe coridoarele școlii îi auzeai pe toți discutînd despre noul „artist" al școlii. Nici unul însă nu bănuia ce se petrecea în vremea aceea în sufletul lui Colea. Oriunde ar fi mers, orice ar fi încercat să facă, auzea mereu șoapta răutăcioasă a lui Koșcei:

— Ai reușit de minune să-mi redai chipul. Toți te laudă pentru treaba asta. Dar ce te faci că nu-ți iese celălalt rol... Ha, ha, ha!

Colea se supăra:

— Care rol? Ce tot bolborosești acolo, Koșcei-cel-rău?

Dar Koșcei nu se lăsa și din nou șoapta lui batjocoritoare răsuna în urechile lui Colea.

Și atîta ciudă îl cuprinsese pe Colea și atît de tare se supără pe Koșcei — pentru răutatea lui — și pe sine însuși — pentru lenea sa — încît...

Dar mai bine să vă spunem pe scurt ce-a urmat. Dacă înainte Colea nu putea fi convins cu nici un chip să rămînă la meditație, după lecții, acum cerea singur să fie ajutat; dacă înainte îi era lene să-și însemneze greșelile, spunînd „mare lucru!"... acum fiece greșală îl ardea ca un fier roșu și Colea se făcea luntre și punte să n-o mai repete...

Intr-un cuvînt, Colea Alferov cel care ieșea acum la lecții cu inima ușoară era un alt Colea, Colea care juca un rol nou, rolul unui elev bun. Koșcei-cel-rău a amuțit; a amuțit și șoapta lui vicleană...

Desigur, ați înțeles: Koșcei nu era Koșcei, ci conștiința lui Colea care, în sfîrșit, s-a trezit și a început să-i vorbească.

Și cum era să nu-i vorbească? Doar toți cei 37 de prieteni ai lui Colea — întregul colectiv al detașamentului — s-au străduit neîncetat să-l ajute!

Pe fiecare pionier din această clasă l-a ajutat detașamentul cu ceva. Au început să învețe mai bine Serioja Znamenskov, Valea Salopenkov și alții. Intreaga clasă e sigură că, la încheierea ultimului pătrar, nimeni nu va avea vreun 2.

Detașamentul acesta învață din ce în ce mai bine, deoarece și prietenia copiilor devine tot mai strînsă. Și nu în zadar stau afișate, lîngă gazeta de perete a clasei, două „Diplome de merit" — oferite clasei a V-a A de către Comitetul raional al Komsomolului.

E greu să cîștigi cinstea de a primi o „Diplomă de merit", dar clasa a V-a are două asemenea diplome!

K. BRUNOVA
cl. a V-a A Școala nr. 6
Orașul Smolensk

O pereche de ochelari, o spinare îndoită ca un semn de întrebare și o carte.

— Hai să jucăm fotbal!

— Nici nu mă gîndesc! Am de învățat!

— Hai la cinema!

— Nici gînd. Am de scris!

Intr-un cuvînt, chipul „tocilarului". „Tocilar", luați seama, nu e tot una cu „fruntaș la învățătură". Fruntașul la învățătură arată ca... în fotografia de mai jos, luate la „Carnavalul primăverii" organizat de Casa de Cultură a Sindicatelor din București în cinstea fruntașilor la învățătură din raioanele Bălcescu. Gh. Gheorghiu-Dej și Lenin.

Prin urmare, cu oricine ai fi stat de vorbă din mulțimea de participanți, ți-ar fi putut spune fără greș: „am numai medii 4 și 5" sau „am numai 5".

Așa că, înarmați cu aparatul fotografic am pornit.

2

1

3

1. La un moment dat, am dat nas în nas cu o teribilă căpetenie de „piei roșii". „Stai!" am strigat, mai mult de spaimă. „Cine ești"? La care „căpetenia" mi-a răspuns foarte calm: „Sînt Stănescu Călin, de la Școala nr. 152 mixtă". Apoi, am aflat, printre altele, că este membru în colectivul de conducere al detașamentului.

2. Iată și un aspect de la „defilarea costumelor".

3. Un personaj din Seherezada? Nu, ci... Gertner Haviva fruntașa la învățătură a Școlii nr. 152, membră în colectivul de conducere al unității. Asta n-o împiedică... să consume cu mult zel prăjitura cîștigată la concursul de costume.

Mare sfat de primăvară

Crișan **CONSTANTINESCU**

Iată-n ochiul de dumbravă
Mare sfat se deapănă;
Căci s-a strîns, fără zăbavă,
Toată pasărea din slavă,
Stînd în jilțuri țeapănă.

Dînșii pun la cale țara,
Ințesînd cărările;
...— „Unde-i, vere, primăvara,
Că ne-aduse cu fanfara
De prin toate mările!"

— „Să cîntăm, și va să vină!"...
Spuse-o voce pașnică.
...Toți de ramuri mi s-anină,
Și zăvoaiele suspină
De vuire strașnică.

Tonu-l dă, trecînd, bondarul
Cel rotund în pîntece;
Uită codrul tot amarul
Și de-ndată-ntreg hotarul
S-a-mpînzit de cîntece.

Licuricii țin făclia,
Iar privighetorile
Duc pădurilor solia,
Depănîndu-și melodia
Pîn' s-arată zorile.

Iar micuța rîndunică,
Scuturîndu-și fotele,
Glasul limpede-și ridică,
La lumina lor cea mică
Urmărindu-și notele.

Potcovit cu plumb și criță
Stă de strajă-n uliță,
...Cavaler de mare viță
Și diac purtînd peniță,
Rezemat în suliță.

El în zilele aceste
Stă și scrie urice;
Ia să vezi că nu-i poveste,
Cine este, cine este?
...Logofătul Purice!

Plîng pe coastă lacrimi albe,
Limpezi ca și stelele,
Ca și perlele din salbe
Printre tufele de nalbe,
...Mărgăritărelele.

...Iată-n zare suliți roșii,
Lămurind potecile.
Sună-n trîmbițe cocoșii;
Ghioceii, somnoroșii,
Iși desfoaie tecile.

Urcă Lia Ciocîrlie
In înaltul cerului,
Mlădioasă și zglobie,
Ca să afle din tărie
Cheile misterului.

Cîntă-n triluri prea curate
Glăsuind puterilor;
Toate fețele-s mirate:
— „Cine-i zîna asta, frate?"
... — „Zîna primăverilor!"

RASPUNSURI LA CHEMAREA COPIILOR DIN VINEREA

O CONVORBIRE URGENTA

— Allo „Scînteia pionierului"?

— Da, aici redacția.

— Sînt Suciu Marin, președintele unității de pionieri din satul Bobîlna, Orăștie.

— Și ce s-a întîmplat? tovarășe președinte?

— Am început însămînțările.

— Insămînțările? Ce însămînțări?

— Cum, ce însămînțări? Nu știți că și unitatea noastră a răspuns la chemarea pionierilor din comuna Vinerea? Lotul nostru pentru Festival are 0,5 ha și am hotărît să-l însămînțăm cu cartofi. Dar nu va fi însămînțat oricum, ci vom întrebuința și cele mai noi metode: vor fi dispuși în pătrat.

— Așa?... Foarte bine. Stai puțin să notez. Bine. Noi vă dorim recoltă îmbelșugată.

AU APARUT PRIMII COLȚI

Ca să străbați cu piciorul drumul din comuna Vinerea pînă la noi, la Botoșani, ți-ar trebui multe săptămîni. Chiar cu trenul n-ar fi prea ușor. Vestea că pionierii din Vinerea s-au hotărît să lucreze un lot pentru Festival a ajuns însă ca fulgerul. Intr-o singură zi aflaseră toți pionierii din oraș. Am aflat și noi cei din unitatea nr. 1. Urmarea v-o închipuiți. Lotul experimental a fost declarat „lotul Festivalului" Munca a început. Fiecare își lucrează parcela. Iar acum, deși la noi timpul e mai răcoros, zarzavaturile însămînțate timpuriu au și încolțit.

Colectivul de conducere al unității nr. 1 de la Școala de 7 ani nr. 2 Botoșani

HOTARIREA A FOST LUATA

De cum a apărut în ziar chemarea pionierilor din comuna Vinerea, în unitatea noastră au și început discuțiile, iar hotărîrea a fost:

— „Tot lotul școlar să-l lucrăm pentru fondurile Festivalului".

Și așa am făcut. Intr-o după amiază s-a adunat întreaga unitate. Impreună am hotărît ca lotul experimental al școlii, care are 7.500 metri pătrați, să fie numit „lotul Festivalului". Sumele realizate din valorificarea zarzavaturilor vor fi predate în contul Festivalului.

Am semănat ceapă, cartofi, fasole, vinete și roșii. Abia așteptăm să crească mari, să dea roade.

Pionierii Școlii de 7 ani com. Băleni, raion Tîrgoviște

La muzeul V. I. Lenin

Se află între Piaţa Revoluţiei şi Muzeul Istoric. Zilnic e frecventat de mii de oameni: muncitori cu faţa aspră, rumenită de dogoarea oţelurilor topite, colhoznici avînd în ei ceva din prospeţimea cîmpurilor, pionieri privind cu ochi gravi, delegaţii din străinătate. In această clădire roşie, din inima Moscovei, zilnic se desfăşoară în faţa ochilor vizitatorului viaţa aceluia „dintre oameni cel mai omenesc". A cîta oară, împreună cu colegul meu Azat Ibrachimov, un tătar de prin părţile Ufei, ne îndreptăm spre această clădire? Purtaţi de valul mulţimii ce veşnic izvorăşte din staţia de metro „Kaganovici", urcăm scările muzeului. De fiecare dată ochii ştrengari ai copilului cu păr bălai încep istoria unei vieţi ce nu va avea să mai moară... Copilul cu ochi zglobii şi părul buclat a ajuns Volodia Ulianov, răzvrătitul universităţii din Kazan, după ce inteligenţa lui uimise pe toţi colegii de gimnaziu. „Noi vom merge pe alt drum" — spunea Volodia mamei lui, zdrobită de vestea că un fiu al ei fusese spînzurat de ţar. Era o mîngîiere sau un angajament? Era un drum care prinsese a se contura în mintea adolescentului. Un drum greu, de nimeni bătut, pe care aveau să pornească milioanele de asupriţi ai Rusiei ţariste. Un drum care avea să trezească speranţele altor sute de milioane, din alte ţări.

. . . .

In jurul lămpii de petrol s-au adunat vreo cîţiva oameni. El le vorbeşte, le arată căile ce duc spre libertate, spre lumină. Picăturile răzvrătirii formaseră puhoiul. Vladimir Ilici arată albia pe care trebuie îndreptat. Ţarul îl alungă în Siberia. Zadarnică speranţă. Vladimir Ulianov nu este un simplu răzvrătit. El aparţine milioanelor, aparţine viitorului.

Apele îndepărtatei Lena îi împrumută numele: Lenin.

Invăţătura lui devine cea mai de preţ armă a proletarilor. El a unit forţa de luptă a muncitorimii cu înţelepciunea marxistă. Ochii lui sfredelesc viitorul în cele mai îndepărtate ascunzişuri. Lupta trebuie dusă nu pentru a înduioşa pe capitalişti. Ei trebuie stîrpiţi... Simplu şi clar ne pare azi! A trebuit însă energia lui Lenin, necruţătoare, pentru ca acest adevăr să triumfe.

— Proletariatul trebuie să ia conducerea revoluţiei! a spus Lenin. Şi masele s-au avîntat în luptă. N-a reuşit prima încercare. Ţarul se răzbună. Bolşevici încercaţi sînt aruncaţi în temniţe, spînzuraţi. Cei slabi cad în disperare. Conducătorul îi îmbărbătează însă.

— Nu trebuia să punem mîna pe arme, se tînguiau şovăelnicii, laşii, trădătorii.

— Trebuia să punem cu mai multă energie — ripostează Lenin.

Invăţătorul a rămas neclintit. Partidul bolşevicilor, cu Lenin în frunte, a început să se pregătească din nou pentru atac. A fost izgonit ţarul. A venit la putere Kerenski, reprezentantul burgheziei. Tot un fel de ţar, altfel îmbrăcat. Şi ceva mai mieros. El ştia ce-i forţa proletariatului, a vrut s-o oprească altcumva. A găsit războiul! Dar în aprilie a sosit conducătorul proletariatului, care fusese în exil. „Trăiască Revoluţia Socialistă!" a strigat el. Era limpede. Cuvintele lui şi uralele miilor de oameni strînşi împrejurul carului blindat pe care se suise Lenin au adus fiori de groază slugilor lui Kerenski. Aceştia au dat cărţile pe faţă. Ultimele forţe ale cîrmuirii asupritoare din Rusia, strînse de guvernul lui Kerenski, au terminat cu „democraţia".

Innebuniţi de groază, guvernanţii încep să-l caute pe Lenin, ca să-l omoare. De unde să-l ia? Nu era uşor. Poporul îşi apăra fiul.

. . . .

In seara aceea de Octombrie în care s-a dezlănţuit revoluţia, Lenin era la postul lui. A bubuit prima salvă. Era un semnal al istoriei. De aici începe o nouă eră. Iată un alt tablou. Conducătorii guvernului stau de vorbă cu ţăranii. Unde-s feţele umile, unde-i groaza din ochii lor? A dispărut. Unul din ei şi-a dus mîna la frunte. Parcă ar spune:

— Să ştii că ai dreptate, Vladimir Ilici. Mă mir eu cum n-am văzut pînă acum c-aşa-i!

Se întoarce istoria pe picioarele ei. Pentru prima oară oamenii nu mai au stăpîni şi asupritori. Sînt ei stăpînii. Nu-i pîine de-ajuns? O să fie. Nu-s şcoli de-ajuns? O să fie. Din munca liberă a poporului se va naşte totul.

Se porneşte din temelii o altă lume. „Ce-i acela comunism?" Iată-l pe Ilici în faţa unui panou pe care lucesc steguleţe: „Comunism e puterea sovietelor, plus electrificare".

Lenin conduce. Lenin sfătuieşte. Lenin biciuieşte fără cruţare pe laşi, pe duşmani.

Iată, într-un dulap e o haină. O haină simplă, de postav negru. E găurită haina. Pe acolo a intrat glonţul. Duşmanii au vrut să-l ucidă pe Lenin.

. . . .

In 1924 Lenin s-a stins din viaţă. N-a murit însă. Şi acum, cu aceeaşi forţă, el arată omenirii viitorul, o îndeamnă spre el. Cum poţi spune despre un asemenea om „a fost"?

Pornim din nou prin expoziţie. Nu putem ieşi pînă nu mai privim măcar în fugă ce-am văzut de aîtea ori.

Iată-l de vorbă cu un grup de tineri: Lenin rîde.

Iată-l la un miting: Lenin cheamă înainte.

Iată-l la un congres: Lenin argumentează, demască.

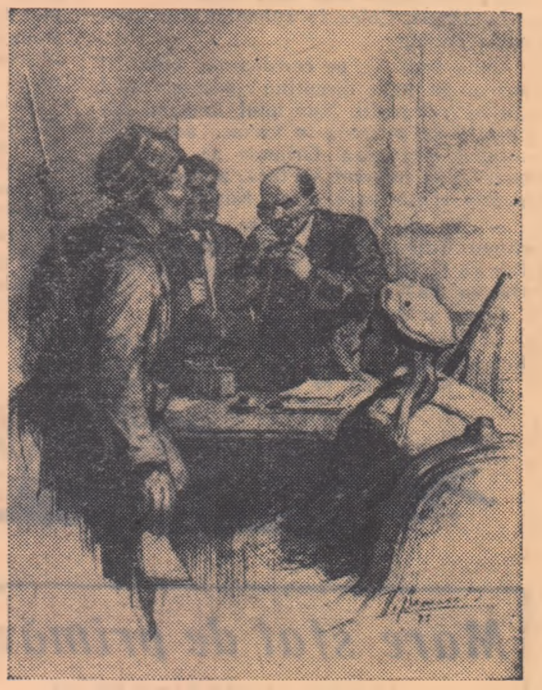
Am ajuns din nou în faţa copilului cu ochi gînditori şi păr buclat. Lumea intră încontinuu. Iată un tînăr: îşi pregăteşte grijuliu carnetul şi stiloul. Un marinar cu inscripţia „Oceanul Pacific" pe beretă păşeşte grav. Iată o delegaţie străină. Sînt nişte olandezi. Muncitori textilişti din Haga.

Plec cu Azaţ Ibrachimov. Tăcem amîndoi. Simţim că în viaţă avem obligaţii mari. Afară e un soare aşa de prietenos... Vine primăvara. In aerul pătrunzător de cristalin al Moscovei, visele îmbracă pe nesimţite forma planurilor de viitor.

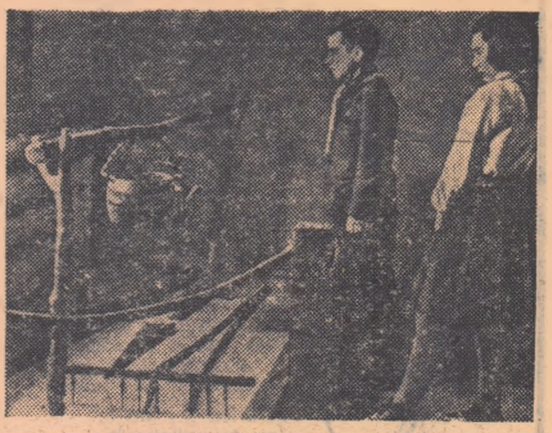
Laurenţiu DUŢA
absolvent al Universităţii „Lomonosov" din Moscova

Lenin în deportare.

Lenin la cartierul general.

Aspect din Muzeul V. I. Lenin-Moscova

CARNET CULTURAL

La Palatul Republicii, în Galeria Naţională, s-a deschis expoziţia „Ştefan cel Mare şi epoca sa".

Cuprinzînd documente, arme, unelte, obiecte de artă ale epocii, picturi şi sculpturi lucrate azi şi odinioară, expoziţia oferă vizitatorului imagini bogate din viaţa domnului moldovean, precum şi din Moldova timpului său.

★

In Republica Democrată Germană s-au publicat mai multe almanahuri de artă conţinînd articole, studii, reproduceri din creaţiile artei plastice pe anul 1956.

★

In librăriile noastre puteţi găsi, apărute de curînd în două volume, „Opere" de Nicolaie Filimon.

★

Duminică 14 aprilie a avut loc la Casa Artiştilor din Bucureşti o adunare la care au fost invitaţi şcolari filatelişti din Capitală.

A fost un bun prilej pentru tinerii filatelişti să facă schimburi de timbre, să discute despre preocupările lor. In încheiere, s-au oferit premii cîştigătorilor concursului filatelic organizat de revista „Filatelia" şi de emisiunea radiofonică „Colegi de şcoală".

★

Studenţii din patria noastră duc o bogată activitate ştiinţifică. Cu prilejul împlinirii a 500 de ani de la înscăunarea lui Ştefan cel mare, la Iaşi s-au adunat cercurile ştiinţifice studenţeşti de la Facultăţile de istorie şi filologie ale Universităţilor „C.I. Parhon" din Bucureşti, „Bolyai" din Cluj şi „Al. I. Cuza" din Iaşi. Din Capitală au mai participat studenţii Institutului pedagogic şi al Conservatorului „Ciprian Porumbescu".

Studentul Alexandru Zub de la Iaşi a prezentat expunerea „500 de ani de la urcarea lui Ştefan cel Mare pe tronul Moldovei".

★

In studiourile „Al. Sahia" se lucrează un film despre Valea Jiului. Tot în studioul „Al. Sahia" se lucrează la filmele „Viţa de vie" şi „Albinele"

Studiourile noastre anunţă turnarea unui film dedicat Revoluţiei din Octombrie. Va fi o producţie sovieto-romînă.

★

Crucea Roşie a R.P.R. a trimis diferite obiecte, desene, picturi — lucrate de elevii din şcolile noastre — la expoziţiile internaţionale ale tineretului din Africa de Sud şi din Liban. Aceste expoziţii sînt organizate de Societatea de Cruce Roşie din ţările sus-numite.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 7.60.10, 7.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".